

[Indenrigsministeren.]

en Ejendom og regner med, at de Tider, man har, vil fortsættes, og det saa viser sig, at det slaar fejl, vil en lempelig Ordning være lettere opnaaelig, naar Gælden ikke er pantsikret, end naar den er pantsikret, hvis han i øvrigt er en dygtig Mand, for saa staar alle Kreditorerne lige og kan forhandle paa lige Fod om at kvitte paa Gælden. Hvis den er pantsikret, kommer de derimod i Nummerorden, og saa er der nogle, der er fuldstændig sikrede, nogle, der er mindre sikrede, og nogle, hvis Fordringer ligger helt ud over det, som de kan faa noget for. Under saadanne Forhold er de, der er helt sikrede, og de, der ingen Ting kan vinde ved Akkord, helt uinteresserede i at faa en Ordning med Manden, og de kan da stille sig hindrende i Vejen for den. Ud fra dette Synspunkt vil jeg i hvert Tilfælde tro, at en mindelig Ordning vil være lettere at opnaa for en dygtig Mand, naar Kreditorerne staar lige, end naar de er indrangerede i Nummerorden.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at man kunde jo alligevel købe Ejendomme op, og man kunde derfor jobbe Priserne op, naar man selv havde Pengene. Det er rigtigt, men det kan man netop kun gøre i den Udstrækning, man selv har Penge til det. Hvis man derimod kan pantsætte, kan man frigøre sine egne Penge og skyde andre Penge ind og saa fortsætte Spekulationen og Opjobningen, ikke af een Ejendom, men af en lang Række, idet man kan sætte sine Penge ind og løse dem ud igen og fortsætte paa den Maade med en lang Række Ejendomme, hvis Situationen er saadan, at man synes, man kan tjene Penge paa saadanne Transaktioner.

Det ærede Medlem pegede dernæst paa, at Ejendomsskyldvurderingen ikke er god, og det skal jeg give det ærede Medlem Ret i. Der er visse Fejl ved den, selv om jeg tror, den i de senere Aar er blevet ikke saa lidt mere ensartet; og at den ikke i alle Tilfælde giver det rigtige Udtryk for Ejendommens Værdi, kan vi nemt blive enige om. Jeg har for Resten søgt efter at faa et bedre Grundlag, og jeg kan godt sige, at jeg ogsaa har været inde paa den Tanke, om man kunde lægge en vis Procent til det, som Kreditforeningerne og Hypotekforeningerne og de Institutioner, som almindeligvis laaner ud mod Pantessikkerhed i Landbrugsejendomme, har indestaende i disse. Hvis Udlaanene fra de forskellige Pengeinstitutter var nogenlunde ensartede, vilde det maaske have været et rimeligere Grundlag at lægge en vis Procent til disse

Laan, men der stødte jeg paa dette, at denne Pantsætning til Kreditforeninger sikkert ogsaa maa siges at være højest ulige i de forskellige Egne af Landet. Derfor maatte jeg gaa bort fra Tanken om at lade dette være Grundlaget for en yderligere Belaaning. Det vilde nemlig føre til, at hvor man i Forvejen laa højest, vilde man faa det største Tillæg, og derved vilde Uligheden blive endnu større.

Endelig mente det ærede Medlem, at det vilde være ret vanskeligt for Tinglysningsdommerne at afgøre, om de Forhold, der er nævnt i § 3, virkelig er til Stede. Jeg skal villigt indrømme, at der kan være visse Vanskeligheder derved, men Dommeren maa jo indhente Erklæringer fra offentlige Myndigheder og andre, som har Kendskab til Sagen, og det bliver vel væsentlig paa Grundlag af det Materiale, han paa den Maade faar, han kommer til at bedømme, om der nu ogsaa er Grundlag for en Tinglysning af det, der ønskes tinglyst.

Det ærede Medlem Hr. Gudiksen var inde paa Bemærkninger om den korte Tid, der er til Behandling af Lovforslaget; det har Formanden svaret paa, og jeg skal derfor ikke sige noget derom. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Tilkøb af Jord; det er jo omtalt i § 1, og jeg skal tage under velvillig Overvejelse, om det kan komme ind under Dispensationsbestemmelserne, eller om det maaske kan komme ind under § 3, hvor der tales om varige Forbedringer af Ejendommen. Hvis det kan lade sig gøre, er der jo en Mulighed for, at man kan sige, at uanset den Grundskyld, en Ejendom tidligere er ansat til, har Købet medført en varig Forbedring af Ejendommen. Det skal jeg tage under velvillig Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde — ud over det, jeg allerede har omtalt — noget om, at Køb af Ejendomme fra Ikke-Landbrugeres Side kunde jobbe Priserne op. Det har vi diskuteret i Folketinget, og jeg har der sagt, at hvis noget saadant viste sig at finde Sted i en betragtelig Udstrækning, vilde jeg tage under velvillig Overvejelse, om der kunde træffes Foranstaltninger imod, at man paa den Maade jobbede Priserne op og derved forhindrede, at de, der var egnede og uddannede til at drive Landbrug, af den Grund skulde faa mindre Chance for at komme i Besiddelse af Landejendomme. Hvorvidt det kan lykkes, tør jeg ikke paa nærværende Tidspunkt sige, men jeg ser godt de Vanskeligheder, der kunde fremkomme, hvis noget saadant fandt Sted i stor Udstrækning.

Det ærede Medlem rejste det Spørgs-